

Húsz éve halt meg Baka István

Baka István és Ilia Mihály levélváltása

Forrásközlés, Irodalom

2015.11.08 - tiszatáj

Kedves Miska![1]

Elnézésem kérem, hogy eddig nem írtam.

Jól vagyok, írtam is, külön szobában lakunk, órákra alig kell bejárnom – ez a félévem nem

vész talán kárba.

Ápr. 8-24 között leszünk Ázsiában, útvonalunk: Taskent, Szamarkand, Buhara, Tbiliszi, Jereván.

Haza május végén megyünk.

Verszem tehát van, két nagyon rossz és egy, az utolsó, ami tetszik, de ezek[et] egyikét sem tudom neked elküldeni. Azaz elküldeni igen, de odaadni nem (természetesen, ha igen, akkor is csak az utolsót adnám ki a kezem közül).

A helyzet a következő – K. S. I.[2] még aznap, amikor töled elbúcsúztam, táviratban sürgette a „verseket”. Megírtam, hogy nincs. Már itt kinn kaptam meg újabb levelét, amiben közli, hogy áprilisban akart bemutatni 5-6 (!) verssel, bevezető tanulmánnyal[3]. Én meg épp azt terveztem, hogy félévre egyszerűen eltűnök, mert valami baj van belül vagy kívül. (Mellesleg az erre írt két vers, amit csak azért küldtem el, hogy lássa – dolgozom, éppen ezt bizonyítja.)

Így hát – bár elsősorban Neked szeretnék verset adni, már amennyiben a következők is tetszenének – most egy darabig mégis a Kortársnak „kell írnom”. Ha most még egy verset tudnék írni oda, ez alól „felszabadulnék” s az azután következőt, ha sikerül, csakis Neked adnám, azaz a Tiszatájnak; semmiképp sem pártolnék el attól a laptól, amelynek első és folyamatos közléseimet köszönhetem.

Egyelőre a lelkiismeretem – nagyjából – nyugodt, Nálad van ugyanis eddig legjobb versem, az 1514[4], s rögtön meg is bántam, hogy hirtelen zavarodottságomban vissza akartam kérni.

A 3 verset, azaz a 2 versezetet és 1 verset elküldöm, hogy tudj róluk. Remélem, legalább a harmadik arról fog tanúskodni, hogy azért idegenben is képes vagyok valamire.

(Egyébként, most rendszeresen olvasok magyarul, újságot is, könyvet is, most is Kardos G. György *Hová tűntek a katonák* c. kisregénye van előttem, ÉS-hez is hozzájutok, sőt éjjeli kettőkor – amikor otthon éjfél van – kisérádiómon bejön a Kossuth, az éjjeli hírekkel.)

Láttam a Rubljovot[5]. Zseniális film, remélem, hamarosan otthon is menni fog. Paradzsanov *Цвет граната*-ját[6] is játsszák, beszéltem róla, nagyon érdekes film, bár az Elfelejtett ösök árnyai jobb volt.

Ezekről majd szóban részletesebben beszámolok.

Tünde[7] még írja a szakdolgozatát, remélem idejében elkészül vele.

Odesszából semmi hír.

С горячим приветом[8]

Baka István

Kedves Pistám![9]

Nagyon megörvendtem levelednek. Három verset olvastam mellette és a Vörösmarty[10] meg a Kutya[11] című igen szép is. Tudom, hogy most a Kortársnak kell írnod, de mégis: a Vörösmartyt én is szívesen venném! Az 1514 meg fog jelenni a Dózsa-számban! Csak már gyere haza és dolgozz itthon. Ápr. 11-én lesz itt egy irodalmi est, ahol ti, fiatalok szerepeltek majd. A rádióban is elhangzott egy versed, a Tiszatáj-estet ugyanis fölverték magnóra és a rádió most adta. A Tiszatáj-estért egy kis pénz is járt neked, azt Simai eljuttatta feleséged hűgához.

Kellő irigységgel olvastam, hogy milyen útra indultok. Gondoljatok rá, aki itt a homokon küszködöm!!!

Szeged, 1972. ápr. 8.

Szeretettel üdvözöl benneteket:

/Ilia Miska/

Megjelent a *Tiszatáj* 2015/9. számában

* Baka István magyar-orosz szakos hallgatóként utolsó egyetemi évét (1971–1972) Leningrádban, a Zsdanov Egyetemen töltötte. A második félévben felesége ugyancsak a Zsdanovon tanult, így együtt laktak a Novo-Izmajlovszkij sugárút egyik kollégiumi szobájában.

[1] 3 oldalas autográf levél, dátum nélkül [feltételezett keletkezési idő: 1972. március vége], Ilia Mihály levelezéséből.

[2] Kovács Sándor Iván, a Kortárs szerkesztője

[3] A bemutatásra a Kortárs 1972. szeptemberi számában került sor. Baka István saját, fényképes bemutatkozó szövege az első borító fülszövegeként jelent meg, négy verse pedig (*Régi este*, *Vörösmarty*, *Kutya*, *Oly bizonytalanná*) az 1413-1414. oldalakon Alexa Károly rövid, *Bemutatás* című bevezetőjével.

[4] 1514. [Vers.] = *Tiszatáj*, 1972. június. 27. o.

[5] Andrej Tarkovszkij filmje (1966)

[6] *A gránátalma színe* (1969)

[7] Baka Tünde, a költő felesége

[8] Forró üdvözléssel

[9] 1 oldalas gépirat, autográf aláírással, szerkesztőségi fejléces papíron (*Tiszatáj* szerkesztősége, Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10., Telefon: 12-330), Baka István hagyatékában.

[10] Ld. 4. sz. jegyzet

[11] Ld. 4. sz. jegyzet